in summa her.§.e.c.vlti.gof.i sūma hui⁹ ti.§.circa filios.nec p hoc ītelligit̄ di
spensatum ī epatu. ar.de sen.exco.q: periculosū.de cōcess.pben dilectus.vbi de
hoc per Inno.⁊ Host.xii.di.nos consuetudinem.⁊.j.c.pri.
a ¶ Sedis apo.nec sufficit dispensatio legati: vt.s.co.ti.c.pe.⁊ dic vt ibi:s3 que
ro q̄re eps dispensat in criminib⁹ ab adulterio citra ⁊ non in defectu.sol. facili⁹ d
let irregularitas pueniēs ex cri
mine.purgat̄.n.p pniam non
sic in defectu.xxvi.disti.deinde
vel maior ē irregularitas pue-
niens ex origine q̄ ex crimine:
q: prima ex natura:secunda ex
accidenti:s3 naturalia īmutari
non possunt.vi.di.§.vlti.
b ¶ Sedē.eadē rōne dico idem
de illo cū quo dispensat̄ p epm:
vt possit ad minores ordies ⁊ ad
beneficiu3 sine cura licite pmo
ueri:cum eadem sit rō.
c ¶ Defectu.pp hoc a seculari-
bus non repellitur honorib⁹.ff.
de decuri.l.spurii:⁊.l.genera-
liter.§.spurius.Jo.an.
d ¶ Odiosam.j.de regu.iur.
odia.cum suis concor.
e ¶ Obtinere.concor.j.de pre-
ben.nō pōt.ii.responso.
Si is cum quo. Decidit
causa rationē iterserendo
aliter autem diuidi non pōt:q:
tota littera pendet.do.
¶ Sedem.q: ali⁹ nō poterat
.s.c.pe.⁊ eadē rōne idē credo
in epo:q̄ si dispensauerit cū tali
q̄ possit ad minores ordines ⁊
simplex beneficium pmoueri:⁊
postmodū tacito de defectu ipe
tret dispensatio sup pluralitate
talium beneficiox non valet di
spensatio:ppter eandē rōnem
q: non est verisimile ⁊c.
g ¶ Defectu. iste defectus tri-
bus de causis ordinu3 ⁊ benefi
ciox pmotionē īpedit.pmo ob
ordinis prerogatiuā.xxvi. di.
.c.pe.⁊ vlti.de excess.prela.inter
dilectos.C.de dign.neq3 famo
sis.li.xii.secundo ob detestatio
nem paterni criminis qd puni
tur in filio: vt p id puniatur pa
ter.xxiii.q.iii.§.sed q.ff.qd me.cau.l.isti quidē.§.vlti.tertio ppter īcontinen-
tiam paternā que timetur ī filio:iuxta illud. Sepe solet fili⁹ ⁊c.vi.q.i.§.vex.⁊ id
stilus est curie:si paterne non sit ⁊c.defectus aūt est:sed non culpa.lvi.di.nasci.
⁊ de purga.ca.accedens.

spēsatōe sedis apostolice[a] pmoue-
ri nō pt. ¶ Ille vero cum quo per
per sedem[b] dispensat̄ eādē vt pre-
misso nō obstāte defectu[c] valeat ad
beneficium etiam si curam aiarum
habeat pmoueri:nequit pretextu
dispensationis huiusmodi quam
exhorbitantem a iure oportet velu
ti odiosa3[d] restringi:nisi vnicum be
neficium obtinere[e]. Idem.

¶ Si ille cū quo sup defectu origi-
nis in curato beneficio fuerit dispē-
satu3 eo tacito super pluralitate di
pensationē obtineat:non valet di-
pensatio. Jo.an.

Si is cum quo fuit per se[f].apo.
dispensatum: vt nō obstāte d
fectu[g] nataliu3 quem patitur ad om
nes[h] ordines promoueri valeat:et
obtinere bñficium ēt si curam hēat
aiarum dispensationem aliam taci
to de predicto dfectu[i] postmodum
obtineat a sede[k] prefata: vt duo[l]
aut plura beneficia similem cura3[m]
habentia possit recipere: si ei alias
canonice conferantur: ⁊ ea simul li
cite retinere:talis dispensatio cum
nō sit verisimile sedem ipsam cum
illo predictum patiente defectum
voluisse:si hoc fuisset expressum ei
dem in pluralitate beneficioru3 hu
iusmodi dispensare: veluti:per sur
reptionem obtenta nullius penitus
est momenti[n].

Rubrica De bigamis.

h ¶ Omnes.caute ponitur hoc in dispensatione: super hoc vide quod no. her.
⁊ modern.s.e.literas.
i ¶ Defectu natalū:sup quo dispensatione3 habuerūt:s3 nōne sublatus erat ille
defectus p primā dispensationē.pinde igitur d3 hri ac si illegitimus nō fuisset:⁊
sic est s.ff.de edil.edic.l.qd ita.l.di.ferru3 de rescrip.eam te.in fi.ff.de natal.re
sti.l.queris.lra ifra cū non sit verisimile ⁊c.soluit s.nec ob.l.qd ita q: hic d ori-
ginis naturali defectu loqtur:ibi de morbo accidentali:qd facilius tollitur:vt.s.
dixi.c.prox.c.ferrum loqtur quo ad salutē aie: ⁊ de peccatis:q̄ purgātur:⁊ sic.c.
eam te.⁊.l.queris.loquunt̄ de quadam plena restitutiōe natalium.
k ¶ Sede pfata.alius.n.dare non posset.ad hoc fa.j.de preben.sup eo.⁊.c.non
pōt ⁊.c.cum singula.hoc t3 her.de elec.dudū.ii.bar.brix.lxx.di.sanctox ⁊ In-
no.s.de preben.de multa. Host.aūt dixit q̄ in dispensatione que h3 fieri pp ne
cessitatē vel vtilitatē ecclesie.eandē potestatē habēt epi post decre.de multa: quā
pmo habebāt p pdictu3.c.sanctox.sed illā q̄ h3 fieri ob progatiuā psone facit so
lus papa.sic ītelligit ipse pe.de samp.⁊ ab.dictā decre.de multa.in fi.sed primā
seruat curia:⁊ hoc in predictis iuribus.xxi.q.ii.si qs iam translatus.
l ¶ Duo.ex talis dispensationis virtute prima duo que habuit solū retinere po
terit: vt.j.de preben.nō potest.ii.rñso.
m ¶ Curam.in curato enim ⁊ simplici bene dispensant episcopi fm oēs:vt no.
in decre.dudū.ii.de elec.
n ¶ Momenti.no.litteras surrepticias ipso iure non valere: de hoc dic vt no.
supra de rescrip.ad audientiā.ii.
Altercationis. Tria facit. pmo declarat. secundo reprobat ibi. Et
coertioni.tertio prohibet ibi:Ipēs quoq3.
p ¶ Altercatiōis.hoc id dicit:q: oli3 super hoc erant opiniones:dicebat hu. q̄ bi
gamus gaudebat priuilegio clericali:⁊ canonis:q: tenebat̄ portare tōsurā.supra
de.vi.hone.cle.clericus si tonsurā.⁊ erat de foro ec.ar.lxxi.di.dem.⁊ ad mino-
res ordies ascendere poterat.xxxiii.di.si qs viduam.ii.in fi.a ōrio sensu:⁊.c.le
ctor.Jo.⁊ alii.s p.c.lxxxiii.di.qsqs:⁊ ibi h altercatio:vbi dr qsqs clericus vi-

duā aut sc̄dā3 vxorē duxerit oī ecclesiastice dignitatis priuilegio mox denu-
detur:laicali sibi tm̄ cōione concessa:⁊ p illud denudet̄ videbat̄ nō eē pnat⁹
sed priuandus:pñs ergo cōstitutio dclarat hoc. ff.C.ar.iure.l.veteris.C.
de postbu.here.institu.l.qd certu3.C.de furtis.apud antiquos.
q ¶ Bigamos.vere vel iterpretatiue:ut q: duas vxores habuit:vel cū vi
dua vel corrupta ōtx.s.
.c.de bigamis.xxvi. di.
deinde:⁊ hoc verū est de
his qui sic ī minorib⁹ or-
dinibus ōtxerūt:secus si ī
sacris. supra.c. nuper.⁊
.c.a nobis.
r ¶ Omni priuilegio.qd
multiplex est.xvii.q.iiii.
si qs suadēte.s.de fo.cō
pe. c.ii.⁊ hec quo ad p-
sona3.itē q̄ nō vexent̄ ali
qbus vexationib⁹ ī psō-
na vel reb⁹.C.de epi.⁊
cle.l.i.⁊.ii.⁊.l. generali
⁊.s.de.vi. ⁊ hone cle.c.
vi.⁊ id dr̄ oī priuilegio:⁊
cōprehendit ēt priuilegiu3
fori.⁊ hoc sequitur.
s ¶ Addictos .i. astri-
ctos.C.de epis.au.l.ad
addictos.
t ¶ Consuetudine.q̄ erat
in qbusda3 locis francie:
nō ergo valet cōsuetudo
in hoc casu:sicut nec in il
lis.s. de cōsue.c.i.⁊.ii.
.s.de elec. q: sepe.d qua
dic.vt.vii.di. frustra:d
consue.c. vlti.
u ¶ Anathemate: inter
minatio est nō canō late
sñie.qd probat̄ d iurepa
tro.relatu3 de quo dic vt
.s.de sagit.c.vno.de si-
mo. sicut tuis.⁊ per. Jo.
lxii.di.salonitane.

Gregorius.x.in concil. genera.
lugduñ.

¶ Bigamus nudatus ē omni p-
uilegio clericali ⁊ astrictus seculari
foro:nec valet consuetudo in con
trariu3 ⁊ phibetur sub anathema
te ne tonsuram deferat. Jo.an.

Altercationis[p] antique
dubiu3 presentis decla
ratōis oraculo dciden-
tes bigamos[q] omni pri
uilegio[r] clericali declaramus esse
nudatos. Et coertioni fori secu-
laris addictos[s] consuetudine[t] con-
traria non obstāte. Ipsis quoq3
sub anathemate[u] prohibemus de-
ferre tonsurā vel habitu3 clericale3

Rubrica De officio vicarii.

Inno.iiii.

¶ Successor officialis excōmuni
cati excōicatus nō est nisi in crimie
dānato communicet:illa autē que
exercet illo excōicato manente non
valent:si iurisditione solum ab eo
recepta hoc facit. Jo.an.

Romana ecclesia: ⁊ infra
Cum Remeñ.archie-
piscopus in officialem
alicui⁹ suffragānei sui ex
cōicationis[x] sententia ex aliqua ra-
tionabili[y] cā profert: illos q vices
ipsius[z] gerunt:pp hoc[⁊] excōicatio-
nis vinculo non astringit. Cum
non cōicent ob[ɔ] id officiali eidem
in crimine[ꝝ]: qui[a] ecclesiastice censu-

Romana. Sententia
excōmunica
tionis in aliquem pro-
mulgata ex culpa ppria
non est ad eius vicariu3
extendenda. h.d. s3 sen.
⁊ tria facit fm Jo.monachi.primo statuit.scdo ronē ponit.tertio tacite
qōni respondet.scda ibi.cum non.tertia ibi:ca tñ. Do.
x ¶ Excōmunicatiōis.maioris:nam excōicat⁹ minori ea q̄ sunt iurisdictiōis
exercet: vt.s.de cler.ex.mi.si celebrat.
y ¶ Rōnabili cā.aliter nō d3 ferri excōicatiōis sñia.j.de sen.exco.cū me-
dicinalis:⁊ potuit esse rōnabilis cā cum officialis epi peccat in his q̄ sunt
iurisdictiōis:q: idē est ōsistoriū epi ⁊ sui officialis:tūc archiepi eos sic epos
punire pñt.j.de ap.romana.i.rñ.si vero officialis epi aliquid possideret
vel faceret vt priuatus:tunc archieps cu3 plus punire nō posset nisi sicut
alios subditos epox in casibus no.s.de offi.ordi. pastoralis.⁊ hoc pbat̄
.j.de fo.compe.romana.§.ii.⁊.vlti.
z ¶ Ipsius.officialis vel officialatus:nec putes q̄ officialis aliū officialē
generale3 dare possit:ad hoc.s.e.clericos:vbi de hoc p host.⁊ Gar.l3 spe
ciale3 cā3 delegare possit:ēt plures.ff.de iudi.l.cum pretor.posito tñ q̄ ge
neralem officialē dederit:sicut iterdū fit d facto:ille tñ excōicatus nō ē:vt
hic dicit: vel hic non dr̄ q̄ officialis ipse officialē dederit:sed eps aliu3 offi
cialē dedit excōicato.pmo q̄ritur an excōicat⁹ sit secundus:⁊ videbat̄ q̄ sic
cū lata eēt sñia in officialē.ad hoc rñdet:queri solet qd si qs delegauit cā3
postea excōicatur:nunqd expirauit delegati potestas.de hoc recurre.s.de
offi.delega.l3:⁊ qd non expiret bene fa.j.ti.pri.si is cui.si vo eps est ex-
cōicatus:nec ipse nec ipsius officialis:cū eoxū ide3 sit cōsistoxium: de cāis
cognoscēt:qd ergo tunc fiet.adeatur papa vt prouideat.s.co.li.de sup-
plen.neg.prela.c.i.
⁊ ¶ Propter hoc.s.q̄ gerunt vices officialis ex cōmissione episcopi vel
ipsius officialis facta ante excōmunicationem: vel dic vt supra.
ɔ ¶ Ob id.s.q̄ gerunt vices eius.
ꝝ ¶ Crimine.quia tunc eadem sententia sunt ligati.s.de senten. excom.
si concubine.
a ¶ Qui.ita ōstrue:q.s.officialis non artatur distinctione censure ecclesia
stice:⁊ p eo q̄ sunt ⁊c.ergo si ideo essent excōicati:tūc successores cadē sñia
ligarent̄ pone in terminis q̄ excōicauerit archieps epm:monuerat officia
lem q̄ de causis nō cognosceret:qui nō desinebat:excōicauit cū:successor
participauit in crimine damnato vnde ligatus est.alia littera est in plura-

li: exercent et artantur: quasi dicat eo q vices gerentes exercent officialis officium: non ligantur sententia.

a Ipsi. s. vicarij officialium.

b Vices. officiales saltem nunc excōicati.

c Tum. alias tñ: als taliter: et dic taliter. i. et ppter aliā cām: nō ppter officialitatem.

d Tñ. ergo si ab epo secus: q: officiali excōicato si eps alij cōmittat: tenet cōmissio: vt superius dixi.

e Recipiūt. de facto: q: de iure ille iurisditionē demādare nō pōt qui excōicatus ē. xxiiij. q. i. audiuimus de re iudi. ad probandum.

f Vigorem. nō. n. potuit excōicatus qd nō habebat cōmitteꝛ. i. q. vij. daibertū. de iure pat. q aūt. i casu tñ excōicatus vitur iurisditione. j. de her. presidentes: et ē specialis casus in odium heresis.

Licet. Primo ponit dictum a quo secundo excipit ibi: nisi. do. Et fuit decre. tracta de qdā extrauagāti alex. iij. q icipiebat dudū. vbi qdam officialis epi abbatē deposuerat: qui appellauit ad archiepm et officialis archiepi sniam cōfirmauit: appellatum fuit ad papam et papa predictas snias infirmauit. quod hic dicit tenebat Host. de insti. ex frequētib. Jo. an.

g Officiales. qui iterdum missus dicitus appellatur. de regu. c. ij. de frigi. et male. c. i. officialis iste ordiariam habet iurisditionem. interponit. n. decretum i alienationibus rerum minorum et emancipationibus: et omnia que ad iurisditionem pertinent expedit. C. de officio eius qui vices al. iu. ob. l. ij. et. j. de iudi. c. vlti. sz talia cū cause cognitionem requirāt sm leges non delegantur. ff. de offi. procon. l. nec quicquā. §. i. ergo sequitur q ex iurisditōe ordinaria hoc facit non ex delegata sm Inno. et host. q hoc no. s. e. ti. sua. et guil. in spe. de ordi. i pn. Hoff. contra i summa istius ti. primum tene: et adde rōnem decre. s. co. lib. de consuetu. c. ij. et quod ibi dixi: sz autez negari non possit eos iurisditionem habere ordiariam: tamē non i oībus recurritur ad eos sicut ad dātes: hic est q de casibus hic et. j. c. pror. expressis sine spāli mandato se nō itromittunt nec etiam de spiritualibus: vnde litteras cōmendaticias ad ordines dare non possunt: ut. s. e. li. dē tempo. ordi. cum nullus. §. i. nec officialis archiepiscopi presente uel vicino archiepiscopo in suffraganeum excommunicationis suspensionis vel iterdicti fert sententiam. j. de offi. ordi. c. i. in fine.

h Episcopi. vel cuiuscunqz alterius: cū eadem sit ratio.

i Generaliter. non ergo tantū valet genus quo ad singula quātum species. de hoc. xxij. di. quāquā. de offi. ordi. si sacerdos.

k Cōmittātur. sed pone episcopus dedit vicarium generalē: et i mandato expressit aliqd de istis qd reqrit spāle mandatū secuta clausula generali: et oīa alia que p nos possumus etiam si mandatum exigant spāle: qrit an talis omnia spālia possit. et dixit host. s. de offi. archidia. significasti. p ipsam decre. et per decre. sedes de rescrip. et per. l. ff. si quis cau. sed et si. §. quesitū. et per ea q no. de cōmo. c. vno. q omnia poterit: qd satis videtur ad instar procur. ut. j. de pcu. qui ad agendū. §. i. secus si aliquod de specialibus non expressum fuisset: ut ibi. i. responso.

Cum in generali. Premissa duplici rōne ponit dictum a quo secundo excipit ibi: nisi. do. Declarat no. per goff. Inno. et Host. de preben. dilecto.

l Verisimiliter. no. ispiciendum quod est verisimile: cōcordat. s. titu. ij. c. vlt. et habet hoc locum etiam vbi est generalitas: ut hic et vbi est obscuritas: ut. j. de reg. iur. ispicimus.

m Cōcessurus. ad idē. j. de pe. et re. si eps: et. j. de reg. iu. i generali. cuz suis cōcor. et idē i obligatōe. C. que res pig. ob. pos. l. i.

n Nec regulariter. secūda rō hui dicti. et iō dicit regulariter: q: casualiter secus: ut si iusta rōne motus donauerit: ut puta magistro: vel si donare ei permissum sit uel rōne persone ipsi cui cōcessa est administratio. ut si sit filius senatoris. ff. de admi. tu. cū plures. §. in primis. et. ff. de tuto. et ra. dis. l. i. §. i. et. ff. de dona. l. filiusfa. i. rñ. ij. et. iij. de hoc no. ff. de pac. cō iur. in fi.

o Libera. in cōferendis beneficijs est liberalitas in cui dādo: sed nō in dādo sz ea que no. s. de preben. relatum. et. c. inter cetera.

p Non pñt. in cōtriū videbat p decre. j. de isti. ex frequētib: et. s. de prebē. dilecto. sz illa iura non obstāt q: in decr. ex frequētib. nō dr q officiales possint cōferre: sz q possint cōfirmare: et hec sunt diuersa: ut patet in. c. se. va. qd bene cōfirmabat ab epo cōfirmādos. de maio. et obe. cū olim. j. de insti. c. ij. et tñ nō cōfert bñficia ad solius epi collationē spectantia s. ne se. vacan. illa. et. j. co. ti. c. vno ad idē. j. de preben. cū in illis. decre. dilecto. nō dicit q approbatio ibi facta per generalez pcu. valuerit.

q Cōmissa. no. p his q not. Jo. Ber. et host. s. de cōcess. preben. cōstitut. dixerūt. n. q eps non pōt spāliter cōferre collationē alicui pbende q nondū vacat: q: id posset fieri i fraudē vacaturaꝝ: q: n. nō posset mihi pmittere pmā vacaturam: dare fratri vel amico meo potestatez cōferēdi pmā: et hoc esse nō pōt et sic itelligaꝛ decre. pdicta consti tutus in fi. sz generalr cōmittere collatiōez bñficioꝝ ad se spectantiū bene pōt: ut h: et. xvi. q. i. statuim. et ppetuo etiā posset hoc ius cōmitti alicui dignitati vel i genere: ut. s. de isti. cū venissent uel in spē: vt. s. de dōa. pastoralis. xvi. q. ij. visis.

r Statuimus. Sunt due ptes. in pma ponit pmissio. i scōa ibi nec ad alia. phibitio. do.

s Conseruatores. q: materia cōseruatoꝝ in ti. isto hic et. j. c. pri. et. c. vlti. posita est. no. cōseruatores delegatos esse: ut dicebat ber. de istis cōseruatorib p iura antiq paꝝ uel nihil hēbam: pñt tamē dici cōseruatores epi q hñt cōseruare et defendere viduas pupillos et orphanos ab oppressionib et iniurijs de fo. compe. ex pte. h. et. c. ex tenore. lxxxvij. di. c. i. et. ij. xxiij. q. v. administratores. scire debes q isti conseruatores iterdū danꝛ ut aliquos defendāt cō latrones uel pdones: iterdū cō eos q eoꝝ puilegia ifringūt: iterdū latius: ut defendāt ab iniurijs et offensis: i nullo dictoꝝ casuū habēt iudicialē indaginē ut h: et. j. e. c. vl. de manifestis ergo solūmodo hñt cognoscere: et itellige manifesta illa q notoria sunt: et ita patentia q nulla pbabili tergiuersatione celari pñt: ut de vb. si. ex pte. de cohabi. cle. et mulie. c. vl. sz qd si negeꝛ offensa notoria negatiōe videꝛ fieri res dubia. C. qui. ad liber. pcla. non li. l. iij. dic qd bene pbationes recipiet cōseruator an factū sit notoriū. vt sic videat an sua sit iurisditio. ff. de iudi. si qs ex aliena. s. de rescrip. sup litis. alias. n. istoꝝ officiū esset inutile. et si iueniet factū notoriū pcedet. als desistet non. n. hz potestatē simpliciter defendendi iniuriā sz q̄lificatā notoriā. s. h: ergo cōseruator vocare reū: et si cōfiteaꝛ factū hñ qdem. si neget: sup notorio pbationes recipiat: si aūt cōfiteaꝛ factū: sz dicit se id suo iure fecisse: dicūt qdā qd vlterius se itromittere non dz. Alij cō dicentes q pbatiōes recipit super notoria offensa: ad hoc. s. de ele. bone: alias facile eēt conseruatorū officiū deludere: vnde si videaꝛ conseruatori pbabilis negatio non pcedat. als puniat sicut notoriū: dicebat aūt olim Ber. qd sicut delegatus recusari poterat sic et cōseruator. postea mutauit dicens: qd q: in notorijs non admittiꝛ recusatio vel appellatio. conseruator aūt non cognoscit nisi de notorijs ergo recusari non poterit. s. de appella. proposuit: et. c. cum sit. dixit etiā talem conseruatorem iuocare posse auxilium brachij secularis. s. de offi. ordina. c. i. et. c. quoniā. et. xxiij. q. v. administratores. Jo. an.

t Defendere. hoc intelligi potest de cōmissa et cōmmittēda. pone. n. paratos ad exercitium et violentiam inferendā illis quoꝝ conseruator est prohibere poterit excōmunicare et punire: de sen. excō. sacro. et. j. eo. ti. romana. §. caueant. i cōmissa defendet p districtionem ecclesiasticā compellendo iniuriatores ut satisfaciant leso: et ēt secularē brachiū iuocando: ut supius dixi.

u Indaginē. i. cāe cognitionē: seu ipsius examinationē: q: dubia sunt. et si de talib se itromittūt: penā icurrūt. de qua. j. eo. c. vlti. §. ut autē. nec valet qd agitur: ut. e. decre. §. vlti. que est glo. istius. §.

Quia pontificali. Primo premissa cā ponit constitutionē in genere: quā scōo specificat ibi: itaqz. tertio excipit ibi: nisi. do. Exēplificat qd habetur. s. e. sane. ij. et. e. pastoralis i pri. Jo. an.

x Preditis. i. pre alijs dotatis.

y Officij. concor. j. de sen. excom. q: periculosum. et. xi. q. iij. absit.

re districtione pro eo q suum exercent officium non artantur.

Ea tamen que ipsi[a] gerendo huiusmodi vices[b] agunt eo taliter[c] excommunicato manente: si iurisditionem tantum[d] recipiunt[e] ab eodē non possunt obtinere vigorem[f].

Bonifacius octauus.

Ex generali commissione non potest officialis inquirere corrigere deponere et punire subditorum excessus. h. d. Jo. an.

Licet in officialem[g] episcopi[h] per commissionem officij generaliter[i] sibi factam causarum cognitio transferatur: potestatez tamen inquirendi corrigendi aut puniendi aliquorum excessus seu aliquos a suis beneficijs vel administrationibus amouendi: transferri nolumus in eundem. Nisi sibi specialiter hec committantur[k].

Idem

Ex generali cōmissione officialis bñficia conferre nō pōt. Jo. an.

Cum in generali concessione nequaquam illa veniant: que nō esset quis verisimiliter[l] in specie cōcessurus[m]: nec regulariter[n] donare valeat is cui bonorum admi nistratio ēt libera[o] est concessa officialis aut vicarius generalis episcopi beneficia cōferre nō possunt[p]: Nisi beneficiorum collatio ipsis specialiter sit cōmissa[q].

Rubrica de officio et ptāte iudicis delegati.

Innocentius. iiij.

Cōseruator a manifestis defendit iniurijs: et iudicialez indaginē non exercet.

Statuimus[r] vt conseruatores[s] quos plerunqz concedimus: a manifestis iniurijs et violētijs defendere[t] possint quos eis cōmittimus defendendos. Nec ad alia que iudicialem idaginem[u] exigunt suaz possint extendere potestatem.

Alexander. iiij.

In coactionibus et penis pontificali dignitati defertur.

Quia pōtificali dignitate preditis[x] ob reuerentiam sacri officij[y] quod exercent plurimū deferri conuenit: et eos plus alijs ho